

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE PEJË

Numri i lëndës: 2022:118209

Datë: 18.06.2024

Numri i dokumentit: 05828715

C.nr.927/22.

GJYKATA THEMELORE NË PEJË—Departamenti Përgjithshëm, Divizioni Civil, gjyqtari Driton Nocaj, në çështjen juridike kontestimore të paditësit R.P nga Peja, të cilin e përfaqëson M.I avokat nga Peja, kundër të paditurës M.P.B-P.K, të cilën e përfaqëson A.SH e Republikës së Kosovës me seli në Prishtinë, baza juridike: *Pagesë e një page të papaguar dhe shujta ditore*, vlera e kontestit: 603.25 jashtë seance, me datë 18.06.2024, mori këtë:

A K T G J Y K I M

I.APROVOHET pjesërisht si e bazuar kërkesëpadia e paditësit R.P nga Peja.

II.DETYROHET e paditura M.P.B-P.K, që në emër të pagesës së fundvitit t'ia paguaj shumën prej 603.25 euro, për vitin 2021, me kamatë ligjore prej 8%, duke filluar nga dita e paraqitjes së padisë (09.06.2022), e deri në pagesën përfundimtare, të gjitha në afat prej 7 ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi.

III.REFUZOHET si e pabazuar pjesa tjetër e kërkesëpadiës së paditësit, me të cilën ka kërkuar që të detyrohet e paditura që në emër të kompensimit për shujta ditore, për vitet 2019, 2020 dhe 2021 t'ia paguajë paditësit, me kamatë ligjore prej 8 % në vit, duke filluar nga data e paraqitjes së padisë, e deri në pagesën definitive.

IV. DETYROHET e paditura që paditësit në emër të shpenzimeve të procedurës kontestimore t'ia paguajë shumën prej 124€, të gjitha në afat prej 7 ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi.

A r s y e t i m

Paditësi R.P, përmes të autorizuarit të tij, me datë 09.06.2022, ka paraqitur padi kundër të paditurës M.P.B-P.K, duke kërkuar që të Detyrohet e paditura M.P.B-P.K, që në emër të pagesës së fundvitit t'ia paguajë shumën prej 603.25 euro, për vitin 2021 si dhe shujtat ditore për vitet 2019, 2020 dhe 2021, me kamat ligjore prej 8% në vitë duke filluar nga data e parashtrimit të padisë e gjerë në pagesën definitive nën kërcënimin e përmbarrimit me dhunë, si dhe shpenzimet procedurale në afat prej 15 ditësh nga dita e marrjes së këtij aktgjykimi nën kërcënimin e përmbarrimit me dhunë. Gjendjen faktike e ka përshkruar si në vijim: Paditësi është i punësuar me orar të plotë në Ministrinë e Punëve të Brendshme respektivisht në Policinë e Kosovës që nga data 14.06.2004 e tutje. Paditësi ka vazhduar punën pa ndërprerë në Policinë e Kosovës dhe për punën e tij merr pagën mujore prej 603.25 euro. Me datën 14.11.2018 P.K ka nxjerr udhëzimin Administrativ me nr.02/2018, me anë të cilit policëve që kanë përfomancë të mirë të obligohet të u paguaj pagën e trembëdhjetë që është ekuivalente me pagën mujore që i bie 603.25 euro, që nga nxjerrja e këtij udhëzimi e deri më sot, po P.K këto paga dhe as shujtat ditore nuk i ka paguar asnjëherë paditësit edhe pse paditësi ka treguar përfomancën e kërkuar sipas Udhëzimit Administrativ. Paditësi gjatë viteve 2019, 2020 dhe 2021 në Policinë e Kosovës ka punuar 619 (gjashtëqind e nëntëmbëdhjetë ditë).

Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

E paditura, përmes përfaqësueses të saj, pranë kësaj gjykate ka paraqitur përgjigje në padi, duke theksuar se: Nuk është kontestuar fakti se paditësi është në marrëdhënie pune tek e paditura duke u mbështetur në vërtetimin e punësimit. Mbështetur në dispozitën e nenit 78 par.1 të Ligjit nr.03/L-212 i Punës përcaktohet se i punësuar i cili vlerëson se punëdhënësi apo organi përkatës i punëdhënësit nëse ekziston, për realizimin e të drejtave të shkelura, par.2 “Punëdhënësi është i obliguar për të vendosur sipas kërkesës së të punësuarit, në afatin brenda prej 15 ditëve nga data e pranimit të kërkesës. Mbështetur në dispozitën e nenit 79 të Ligjit të Punës, përcaktohet se ‘Çdo i punësuar i cili nuk është i kënaqur me vendimin e tij, ose nuk merr përgjigje brenda afatit nga neni 78 par.2, të këtij ligji, afatin vijues prej 30 ditësh, mund të inicoj kontest pune në Gjykatën Kompetente”. Në bazë të kësaj paditësi nuk i ka shterur mjetet e brendshme të ankimit. Kërkesëpadinë e paditësit sa i përket kompensimit të pagës së 13-të, e kundërshtojmë pasi që nuk është realizuar për asnjë punonjës të Policës së Kosovës, për shkak të mungesës së mjeteve financiare. Ministria e Financave në përputhje me nenin 19 të Ligjit mbi Ndarjet Buxhetore për Buxhetin e Republikës së Kosovës për vitin 2021, përkatësisht neni 20.par.4, për Buxhetin e republikës së Kosovës për vitin 2017 nuk e ka aprovuar kërkesën e Policës së Kosovës dhe si

rrjedhojë e kësaj çdo veprim apo nismë duke përfshirë edhe nenin 29 pik 2 të UA.nr.02/2018 për Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i cili prodhon obligime financiare nuk është i obligueshëm përderisa nuk ka identifikuar paraprakisht burimin financiar, ashtu që në mungesë të mjeteve buxetore-financiare nuk ka mundur të realizohet pagesa e 13-të. Për kompensimin e pagës 13-të, kjo vlen vetëm në bazë të mundësive ligjore, financiare dhe institucionale të paditurës dhe asnjë dispozitë ligjore nuk e parasheh detyrimin, andaj e njëjta nuk mund të jetë obligim i të paditurës. E paditura ndaj paditësit të vetmin detyrim ligjor e ka përmbushjes e Kontratës së Punës, e cila konsiderohet ligj për palët. Paditësi do të mund të shpërblehej për pagën e 13-të dhe shujta, brenda mundësive institucionale ligjore dhe financiare andaj deri më tani këto mundësi nuk janë krijuar.

Gjykata pas shqyrtimit të padisë, provave që gjenden në shkresat e lëndës, dhe përgjigjes në padi të paraqitur nga ana e të paditurës, në kuptim të nenit 8 lidhur me nenin 398 të LPK-së, gjeti se janë plotësuar kushtet për dhënien e aktgjykimit jashtë seancës dhe erdhi në përfundim se kërkesëpadia e paditësit është pjesërisht e bazuar.

Gjykata ka vlerësuar kushtet ligjore nga neni 398 i Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), me të cilin përcaktohet se *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritator, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta japë aktgjykimin me të cilin e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”*, andaj, duke iu referuar dispozitave të Ligjit për Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD), përkatësisht nenit 245, paragrafit 1, me të cilin përcaktohet se *“Kreditore në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit ta kërkojë përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbushë atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij”*.

Gjatë vlerësimit dhe analizimit të pretendimeve të paraqitura nga palët ndërgjyqëse me padi, përgjigje në padi dhe provat, gjykata ka vërtetuar faktin, se paditësi është i punësuar me orar të plotë në Policinë e Kosovës që nga data 14.06.2004 dhe gëzon pagë mujore prej 603.25 për një muaj kalendarik, fakte të vërtetuara nga *“Vërtetimi i punësimit me numër të referencës 07/1-01SAP-P/2145”* e lëshuar nga M.P.B-P.K, ndërsa fakti mbi vlerësimin e performancës është vërtetuar me formularin e vlerësimit të performancës për vitin 2021 me të cilët paditësi është vlerësuar plotësisht kënaqshëm, fakte të cilat ishin të pa kontestuara edhe nga pala e paditura.

Bazuar në nenin 329, paragrafi 1 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), që përcakton se *“Shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të”*, gjykata i mori të besueshme provat e bashkëngjitura nga paditësi, ngase të njëjtat janë dokumente të lëshuara nga organi shtetëror, respektivisht nga vetë e paditura.

Gjykata përfundimisht nga kjo gjendje faktike e vërtetuar, vërtetojë se themelësia e kërkesëpadisë, bazën ligjore e ka në dispozitat e nenit 55, paragrafi 1 të Ligjit të Punës, që përcakton se *“I punësuari ka të drejtë në pagë, e cila përcaktohet me Kontratën e Punës, në pajtim me këtë ligj, Kontratën Kolektive, Aktin e Brendshëm të Punëdhënësit”*; nenin 44, paragrafi 2 të Ligjit për Policinë që përcakton se *“Marrëdhënia e punës për personelin policor rregullohet me akt nënligjor”*; nenin 55, paragrafi 1, nën paragrafi 1.7 se *“Drejtori i Përgjithshëm nxjerr aktet nënligjore për marrëdhënien e punës, siç përshkruhet në paragrafin 2. të nenit 44 të këtij ligji”*, e lidhur me Udhëzimin Administrativ Nr. 02/2018 mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, që në nenin 5.par.2 përcakton se *“Në polici janë të punësuar tri kategori të personelit policor”*; pika 2 e këtij se *“Stafi civil, i cili punësohet në Polici për të kryer shërbime mbështetëse dhe administrative”*; si dhe nenin 29, paragrafi 2 ku përcaktohet se *“Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit”*, një të drejtë e parasheh edhe neni 30 i Udhëzimit Administrativ me nr.01/2021, mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës. Në rastin konkret, gjykata gjeti se e paditura ka pasur për detyrim që paditësit si i punësuar pranë saj t’ia paguajë një pagë shtesë, ekuivalente me pagën mujore, për çdo fund vit, pasi janë plotësuar edhe kushtet për një të drejtë të tillë, siç parashihet në nenin 29 paragrafi 2 të Udhëzimit Administrativ Nr.02/2018, i datës 14.11.2018, më saktësisht, vlerësimi i performancës për vitet 2019, 2020 dhe 2021, ka qenë i kënaqshëm, e po ashtu ndaj të njëjtit nuk është shqiptuar asnjë masë disiplinore.

Gjykata ka pasur parasysh faktin se me Udhëzimin Administrativ nr.01/2021, i cili ka hyrë në fuqi me datën 29.09.2021, është shfuqizuar Udhëzimi Administrativ nr.02/2018, i cili ka hyrë në fuqi me datën 14.11.2018, mirëpo sipas kësaj gjykate, personeli i policës kanë të drejtë që edhe

për vitin 2021, të përfitojnë shpërblimin e një page mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit, nëse plotësohen kushtet e theksuara si më lartë, për arsye se neni 29 paragrafi 2 i Udhëzimit Administrativ nr.02/2018, ka qenë në fuqi deri me datën 29.09.2021 dhe ka qenë i karakterit të detyrueshëm, sipas të cilit punëdhënësi ka qenë i obliguar që edhe për vitin 2021, të planifikoj mjetet buxhetore, ndërsa është i papranueshme çdo arsyetim eventual për mungesë të mjeteve buxhetore.

Pjesa refuzuese:

Gjykata vendosi si në pikën II të dispozitivit të këtij aktgjykimi, pasi gjeti se paditësit nuk i takon kompensimi i shujtave ditore, duke u bazuar në nenin 29, paragrafi 1 të UA 02/18, që përcakton se *“Paga bazë, shtesat për rrezikshmërinë në punë, puna jashtë orarit, gjatë festave, shujtë ditore, veshmbathje (për zyrtarët policorë) dhe sigurim shëndetësor për personelin e Policisë duhet të jetë në përputhje me vendin e punës, gradën, kualifikimin dhe përvojën e punës, duke u mbështetur në Ligjin për Policinë, sistemin e pagave dhe shtesave në Polici”*, e në lidhje me nenin 47, paragrafi 4 të Ligjit për Policinë që përcakton se *“Pagat themelore dhe çdo shtesë e autorizuar përcaktohet dhe paguhet në përputhje me procedurat e përcaktuara në ligjin në fuqi dhe me aktet nënligjore”*. Në këtë drejtim, gjykata vlerëson se përcaktimi në aktet ligjore dhe nënligjore për shujta ditore duhet të jetë shprehimisht i përcaktuar që të mund të vije në shprehje zbatimi i kësaj dispozite, ndërsa në rastin konkret meqë nuk ekziston ky përcaktim në legjislacionin në fuqi, e as në aktet nënligjore, kjo dispozitë mbetet e karakterit deklarativ, por nuk mund të ketë fuqi detyruese për palët nënshkruese.

Lidhur me pretendimet e të paditurës të dhëna në përgjigje në padi, se të njëjtit nuk kanë mjete financiare për pagesën e kërkuar nga paditësi, për gjykatën një pretendim i tillë është jo relevant pasi që drejtat e kërkuara nga pala paditëse janë të parashikuara në udhëzimin administrativ dhe të njëjtat duhet t'i përmbushin obligimet që kanë ndaj punëtorëve.

Gjykata, për kamatën ka vendosur duke u bazuar në dispozitën e nenit 382 të Ligjit për Marrëdhëniet e Detyrimeve/ Ligji nr. 04/L-077 date 19.06.2012, ku shprehimisht është përcaktuar se *„Debitori që vonon në përmbushjen e detyrimit në të holla debiton, përpos borxhit kryesor, edhe kamatën. Lartësia e kamatëvonesës është tetë përqind (8%) në vit, përveç nëse parashihet ndryshe me ligj të veçantë”*.

Vendimin që pala e paditur t'i bartë shpenzimet e procedurës gjykata e ka mbështetur në dispozitat ligjore bazuar nën 449, 452 dhe 463 të LPK-së. Lartësia e këtyre shpenzimeve të aprovuara i referohet shpërblimit për përpilimin e padisë në shumën e përgjithshme prej 134€ edhe atë: prej 104.00 euro për përpilimin e padisë, taksës gjyqësore për padi në shumën prej 30€.

Nga sa u tha më lartë u vendos si në dispozitiv të këtij Aktgjykimi, bazuar nën 398 të LPK-së.

GJYKATA THEMELORE PEJË
DEPARTAMENTI I PËRGJITHSHËM – DIVIZIONI CIVIL

Gj y q t a r i:
Driton NOCAJ

UDHËZIM JURIDIK:

Kundër këtij Aktgjykimi është e lejuar ankesa në afat prej 7 dite, nga dita e pranimit, Gjykatës së Apelit në Prishtinë, e përmes të kësaj gjykate.